

GARABONCIÁS

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ÉLCLAP

Megjelenik minden hónap tizenötödikén.

Törvényszéki lajstromozási szám: 4469—1938. (Dos. No. 94 S. III. Trib. Cluj)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Str. Dávid F. 3. II. Em.

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lei.

Az új béketánc: Chamberlaine

Dandy Bandi

időszerű rigmusai

Itt a jó friss árja,
Három lei párja,
Csalhatatlan fajta,
Meg is látszik rajta!
Birja a meleget akár a hideget,
Soha nem láttatok ilyen drót ideget,
Lovat adsz alája, azt meglovagolja,
A szürke szamarat megszamaragolja,
Mint más a kanalat, úgy forgat ő kardot
És halomra szabdál gyanutlan szefardot,
Jámbor ortodoxot játszva megmetéli,
Gyáva asszimilánst bátorrá heréli
S hogy észre ne vegyék,
Hogy nála is baj van,
Hogy az ő fején is
Dicsfény helyett vaj van:
Hát felcsap vezérnek,
Mégpedig vitéznek,
Mig adatainak utána nem néznek...

**Hol a hangulat
mostanában?**

Csak a

Regal-

bárban

Nemzetközi műsor!

Legjobb tánczene,

Legolcsóbb árak!

REGGELIG
! NYITVA !

Hacsek és Sajó

(Az erdélyi ágból)

Irja: BORONKAI LAJOS

Hacsek (bejön és leül a nagyablakhoz):
Pincér!
Pincér (loholva jön): Ásszolgája, Hacsek ur! Teccet hallani?
Hacsek: No mit, maga anyátlan árja?
Pincér: Talán árva?
Hacsek: Ne vitatkozzon! Igenis árja!
Pincér (feszeng): Jójó, Hacsek ur, csak hogy nem százpercentes!
Hacsek: Mbach! Egy pincér nem is lehet százpercentes!
Pincér (felderül): Hogy-hogy, Hacsek ur?
Hacsek: Annak elég tízpercent is!
Pincér: Nettóból, Hacsek ur?
Hacsek: Egy frászil! A gheftóból.
Pincér (lehűtve): Értem, Hacsek ur! Mindenki a keresete szerint!
Hacsek: No látja, maga pupák! Egy bankvezér, az ötvenpercentes!
Pincér: És egy Imréder?
Hacsek: Az százpercentes, amig²rá nem jönnek!
Pincér (röhög): És ha rájönnek?
Hacsek: Akkor lemegy az árja és lesz belőle egy repülő!
Pincér: Az se rossz állás, Hacsek ur!
Hacsek: Ha van mivel repülnie!
Pincér: És ha nincs, akkor marad?
Hacsek: Akkor is repül, csakhogy rugóval!
Pincér (sunnyit): Értem: farbarugóval... höhöhö!
Hacsek: Szóval?
Pincér: Szóval minden zsidó repül?
Hacsek: Bezony, szépfiám! Maga is.
Pincér: Hát nekem mindegy! Legfeljebb kiszolgálom a velem repülőket! De mi lesz a Hacsek ural?
Hacsek (nagy mellénnyel): Ki beszél itt rólam? Én százegypercentes árja vagyok!
Pincér (ravaszul): Hacsek ur talán árja-megyei?
Hacsek: Az én dédeim a szaracénokkal harcoltak Palesztinában!
Pincér (feszeng): Tessen mondani Hacsek ur, mi az hogy szaracén?
Hacsek: Az arab!
Pincér (kiegyenesedik): Hát akkor az enyéim még most is harcolnak ellenük!
Hacsek: Mit akar ezzel mondani?
Pincér: Azt, hogy a zsidó a legjobb árja!
Hacsek: És miért gondolja?
Pincér: Mert ugyanazt csinálja, amit a keresztes vitézek abba hagytak: arabokkal verekszik!
Hacsek: Az semmi! De tudja mi vagyok én?
Pincér: Nebbich — egy somér!
Hacsek (dühös): Egy mór!

Pincér (pózzal): Orvendek! Én Gusztáv Adolf vagyok!
Hacsek (fitymálva): Hol van az a mór-roktól, fiám!
Pincér: Na és egy régebbi ősöm, az Barbarossal!
Hacsek (fütyönt): No az már valami! Be tudja bizonyítani?
Pincér: Svarz am Weisz! Barbarossa az annyit jelent, hogy vörös szakál...
Hacsek (mohón): Na és?
Pincér: Na és az én családomban ma sincs más, mint vörös szakál! (Mutatja).
Hacsek: Azószer, kedves Rót Gusztáv Adolf!
Pincér (sértődötten): Na és? Maga meg Hacsek Mór — nebbich!
Hacsek (dühös): Először is, mi az hogy „maga”? Másodszor meg tudja maga, mi az, hogy „mór”?
Pincér: Ajvél Mór az Móric és pászl!
Hacsek: A mór az nemes fajta, akiben arab és zsidó vér csörgedez!
Pincér (dühösen végigméri): No meg-látszik magán! Pfuj! (kiköp és elrohan)...
Sajó (borusan jön és leül Hacsekhez).
Hacsek (tovább dühög): Assok betyár zsidó teremttel!
Sajó (rámered): Hacsek, csillapodjon, megyek a doktorérr!
Hacsek (vadul): Hah, itt is egy! Pusztulj előlem, Sajovics Sájel!
Sajó (vörösödik): Pardón! Talán ismerjük egymást, Hacsek Jaknehóz?
Hacsek (hirtelen lehiggad): Igaza van, Sajó: lében és lében hagyni! Hogy áll az okmányaival?
Sajó (legyint): Tuljók! Még egy fiagój sem szerepel a családomban — Titusz császárig!
Hacsek (kajánul): Na és Titusz talán szerepel?
Sajó: Szerepel-e? A családomból való!
Hacsek: És hogy hívták azelőtt?
Sajó: Ugy, hogy Titele... Titele ohne Mitele! Szegény kecskepásztor volt — nebbich — amig nem lett antiszemita!
Hacsek (mohón): És aztán?
Sajó: Aztán lett belőle egy balmachóme... nagy hadvezér a zsidók bőrén... egy vitéz Imrédil!
Hacsek (tajtézkzik): És aztán?
Sajó: Aztán rájöttek és visszaküldték a kecskékhöz — nebbich!...

Garantált és pontos
ÓRÁK, MODERN ÉKSZEREK

!! **BORGOVÁN-nál**
Strada Memorandului 9.

Garabonciás konferánnya:**Vitéz Imrédi és vitéz Herskovics**

Tragédiákat és komédiákat termel az élet, a legjobb szerző és ezeknek kavardásából, keveredéséből fakadnak a tragikomédiák. A tragikomédia igazságszolgáltatása szörnyű, mert maró folyadékba: gúnykacajból fakadó könnyekbe fojtja a hősét . . .

Ime a legujabb tragikomédia tanulságos meséje! Egy „félvérű“ egész zseni (tisztelet a félvéren és zseninek egyaránt!) — elindul az élet, az érvényesülés útján. A vérkeveredésből fakadó zsenialitása fergetegesen felsodrintja a legmagasabb polcra, az országvezetői székbe. S a nép — az istenadta nép — kezébe adja a legfőbb igazságszolgáltatás féltett jogarát. Az országbíró hős — az egész nép várakozó színe előtt — jól megvefeli lábát a bársonyszékben, az igazság jogarát hirtelen a boldogabb végére fogja s az így rögtönzött buzogánnyal halálos lendülettel beleszap a nép arcába! . . . A nép, az istenadta nép fájdalomában és szegye- nében keresi a vétkét, amellyel erre az útésre rászolgált. És megtudja! Az útést azért kapta, mert az évszázadok kavardásában nem tudott megmaradni „száz- százalékos árjának“! . . .

És a nép értetlenül bámul és csodálkozik. Kicsoda, micsoda az árja? Ki fia- bornya és ki ruházta fel kiváltsággal? Megkérdezi teremő Istent, de Ő szomorúan és tagadólag rázza jószágos fejét. . . Én ilyet nem teremtettem — mondja — én csak embert teremtettem — a saját képmre és hasonlatosságomra! . . .

És az istenadta nép tovább kutat: Ki az árja, mi az árja? De sem a természet, sem a történelem könyvében nem találja . . . Végül is a népes bolondokházában megtalál egy álprófétát, aki azt hirdeti, hogy „árja“ az, akinek vérében nincs zsidóvér — a világ kezdetétől a végezetéig! . . . Lehet benne bármilyen más ördögi vagy angyali embervér össze- keveredve, csak zsidóvér nem, amelyből mindnyájan származunk . . . Tessék hát fajkutatni! . . .

S a megbolondított nép — a „misera plebs contribuens“ — most fajkutat, mert kell neki a cirkuszi játék a sovány kenyér mellé. Hát fajkutatjaük, déd-, szép- és kevésbé szép apját és anyját —

akiknek pedig még az emberevők vallása szerint is tabu-tisztelet jár — vajjon nem lépett-e valamelyik félre, nem „keveredett“ a kis huncút? . . .

És rájött arra, hogy nincs tiszta vér ezen a rozoga sártéken, hogy még a számár is a jó közbejöttével nemesedett ösvérré, a jámbor majom pedig a vér- szomjas ember beavatkozásával züllött le gorillává . . . Vaddá, ostobává és emberevővé! . . .

És végre — risum teneatis — csendes részvétellel rájött arra, hogy az a vezér, aki Isten és ember kegyelméből a legmagasabb polcra, az országvezetői bársonyszékbe tornászta fel magát és onnan az igazság jogarával a nép arcába vágott, — hogy az az ember sem fájárja, mert zsidó volt a nagymamája! . . . Ez vitéz Imrédi Béla volt miniszterelnök szájalmas tragikomédiája . . .

Mennyivel emberibb és szimpátikusabb ennél a vitéz Herskovics káplár esete a Cseh Marival . . . Ez a betyár Herskovics zsidó káplár nem ért rá sem vitalkozni, sem fajkutatni, mert ott strázsált Munkács alatt a vigasztalan januári éjszakában egy géppuska lövészakában . . . És jöttek a csehek, tankkal, ágyúkkal, ezerszeres túlerővel . . . Okosabb bajtársai idejében meghátráltak és Herskovicsnak csak két embere maradt . . . No meg a géppuskája, mely ezer halált oszthat, de százazretet vonhat magára . . . És a Herskovics hamar készen lett a számadással: a megmaradt két emberét elküldte segítségért, ő pedig néhány lépérről ráirányította géppuskáját a hosszú cseh hadoszlop élére . . . Azután megnyomta a gombot! . . .

Mi nem kutatjuk sem az élöket, sem a halottakat, de azt tudjuk, hogy a cseh túlerő megszaladt, a Herskovics pedig megmaradt . . . Sőt a meghátrált bajtársai — hallatlan bátorságát látva — visszaszállingoztak a derék géppuskához . . .

És most az illetékesek kénytelenek lesznek vitézzé avatni egy Herskovicsot, akit egy másik vitéz „fajtársa“ még embersorba sem akar besorozni, holott a hőrosok sorában van a helye . . .

Bizony mondom, nincs szájalmasabb komédia az Imrédiy tragikomédiájánál! . . .

Taras Ioan

lovassági alezredes

Taras Ioan lovassági őrnagy, a román hadsereg egyik nagyképzettségű, daliás tisztje, a kolozsvári katonai főrvényszék vizsgálóbírája s a sajtócenzura főnöke, alezredessé lépett elő.

Talán szokatlannak látszik, hogy ezúttal az egész romániai sajtó és vele együtt mi is szükségesnek tartunk kihangsúlyozni egy katonai előléptetést a sokezer közül. Csakhogy ezúttal olyan kivételes katonai egyéniségről van szó, aki nem csak a katonai, hanem a polgári össz- társadalom nagybecsülését is kivívta magának.

A minden rétegzetű polgári társadalom rokonszenvét pedig nem csupán nagy műveltségével, hanem az igazi lovastiszt legszebb erényeivel: a szerénységgel, az igazságossággal s a lovagias segítő készségével szerezte meg magának.

Taras Ioan lovassági alezredes sok év óta él köztünk ebben a városban. Tudjuk róla, hogy mindig a legkényesebb és legfelelősségteljesebb katonai beosztásokat töltötte be, de azt nem tudjuk róla, hogy bárkinnek is igazságtalanul ártott volna. Ezzel szemben tudjuk róla azt, hogy hetekig képes volt személyesen kutatni, informálodni egyes bonyolult esetekben csak azért, hogy aljas denúciánsok aknamunkáját egyes ártatlan emberek ellen az igazság erejével rombadöntse s az ártatlanokat megvédelmezze — bármilyen nemzetiségűek vagy vallásúak voltak is azok.

És tudjuk róla azt is, hogy az ő referádáit, információit a felettes parancsnokságai mindenkor „készpénznek“, vehették, amelyre nyugodtan építhettek. Felelőtlenség, gyűlölet, személyi szempontok és méltatlan protekció nem szerepeltek soha Taras Ioan alezredes szófárában, így hát kudarc sem érhetett soha a ténykedésében.

Többek között a sajtócenzura átszervezése és a mai példás, megnyugtató működése az ő nevéhez és ritka egyéniségéhez fűződik, de az ő ragyogó jelleméhez fűződik sok más, ennél is fontosabb ténykedés — a hadsereg dicsőségére s az állam javára.

Meggyőződéssel valljuk, hogy méltóbb előléptetés, megérdemeltebb kilüntetés aligha ért katonatisztet, mint Taras Ioan előléptetése fiatal alezredessé és — reméljük — mihamar fiatal ezredessé.

Jó ruha nagy előny, — nagy megtakarítás!

KERESSE FEL

SILBERGER elitszabóságot

Str. Regina Maria 10 szám alatt!

MODERN — MEGBIZHATÓ — JUTÁNYOS

Emánecz Pálné csevegése

— Gudbáj, drágaim, egyhangúlag megállapítom a női nem sürgős átrétegződésének égető szükségét . . . Igaz ugyan, hogy még senkiséim tudja, mit jelent ez az átrétegződés, hadé mindenesetre egy divatos szó, mint teszem azt a Lambert walk nevű agyarázkódás, akarom mondani a legujabb tánc... Hadé nekünk az elég!...

— Némileg ugyan gyanus ez az átrétegződés, hiszen férfiak találják ki, na és ebből még semmi jó nem származott a szegény nőkte... Dehát mindegy, át fogunk rétegződni... Elbirjuk ezt is, ha már a körzön gázruhában kell járjunk...

— Aprópó, a gázruha! Azt mondja a Pálom, hogy sok nő örülni fog ennek az inkognitónak, legalább nem ismerik fel őket az aljas pletykálók . . . Amde bár mit mond is a Pálom, mi egyhangúlag ragaszkodunk a festhézáló és átlátszó gázkosztümhöz, könnyű francia szabásban! . . . A szövet legyen divatszínű, esetleg nagyokkás, de mindenesetre legyen himalája. Egyszóval szabadon választhatassuk ki a mindennapi kis gázkosztümünket! . . .

— Ami a gázfehernémüt illeti, az lehet egyszerű, himzés nélkül, de okveffén hab-selyem, mert az gázbiztos... A harisnya lehet testszínű gumi, föléje egy nűánszal sötétebb selymfátyol harisnyával . . . Így nem látszik a gümiharisnya, na és a szórszálak sem ütnek át . . .

— Na és a gázcipő? . . . A mérges gázakhoz mérgeskigyó-bőr, a főbbi gázakhoz lehet gyík is . . . A sarok legyen magas, hátha bokáig érő gázban kell járni. Ezzel szemben a kivágás legyen egészen mély, mert úgyis van alatta gümiharisnya . . . Erről jut eszembe a gázkesztyű! . . . Az legyen könnyű antilop vagy nubuk, agyagbarna színben, stílusban a gáz színével. Lehet egy-két számmal kisebb, mert a sirapában idővel úgyis kitágul . . .

— Igaz! A gázkosztüm okveffén zibzárra járjon, gyors támadás és készenlét esetére . . .

— No lám, de egészen megfelelkeztem az átrétegződésről! . . . Pedig valami pikáns dolognak kell lennie, mert mindenki beszél róla és senkiséim tudja, hogy kicsoda . . . Biztosan valami új kozmetikai műtét a felesleges rétegek eltávolítására . . . Vajjon nekem jól fog állni? . . . Mert hát mégis csak ez a legfontosabb a divatban! . . .

Na nem?

(—kai)

Habemus papam — habemus episcopum!

Van pápánk és megvan a püspökünk! Olyan csodálatos egyidőben, hogy szinte lehetetlen az isteni Gondviselés jelenlétét nem látni a katolicizmus eme két ritka dátumának szinte főkéletes egybeesésében! . . .

A barbár istentagadás és modern pogányság szennyes hullámveréséből két sziklaszirt emelkedett ki a nap fényességében, hogy ormán a kereszttel meghasítsa és medrébe kényszerítse az ágaskodó szennyes áradatot . . . Métélyes eszmék és vérgőzös kardok csapásaitól megszedült lelkek, megfásult embermilliók megbátorítására két fiatal bajvivő lépett ki a küzdő egyház porondjára az egyistenhit vértézében s a kereszt fegyverzetében, hogy vértelen békét és maradandó nyugalmat teremtsen a földön a jóakarátú emberek között . . .

Az egyik nyugaton, Szent Péternek két évezreden át hiába*ostromolt kopolája alatt, a másik itt keleten, a katolicizmus eme végvárának megtépett bástya-fokán. Az egyik, akinek már a nevében is benne van a békeszó — a másik, aki letette a harci kardot, hogy pásztorbottal s a hit erejével tartsa távol a farkast a megriadt nyájától . . .

Lehetetlen az isteni Gondviselés kezét, jelenlétét nem látni az új pápa s az új erdélyi püspök csaknem egyidejű elküldetésében! Abban a tizenkettedik elhatározó órában, amikor világszerte vagy a béke örömnepére, vagy pedig a világ-égés szörnyű riadalmára kell meghúzni a harangot . . . Vagy a Te Deum — vagy a Circumderunt intonálására!

A vilákkatolicizmus hittel hisz és bízik a Gondviselés jelében, XII. Pius pápának, Róma szülőltjének békeküldetésében és Márton Áron püspöknek, a székely nép fiának elhivatásában az erdélyi szakadékok áthidalására s az omladozó végvár hősiesség megtartására . . . Virrasszunk és imádkozzunk, hogy úgy legyen! . . .

Boronkai Lajos.

Ballon Augusztich

Cluj, Calea Regele Carol II. No. 16.
vulkanizáló szaküzem

Hó és sárcipő javítások
olcsón és lelkiismeretesen

FALUSI NÉPSZÓONOK

. . . mert ilyen a zsidó, tisztelt népgyűlés! A falu kovácsa őt krajcárért kihúzza a fogatokat és félnapig is elküzdődik vele. De ha bementek a városba egy zsidó fogorvoshoz, az száz lejt kér, pedig egy szemhunyoritás alatt kirántja! . . .

Látogassa meg a

Gromen János Fiai Rt.

erdélyi posztógyár
kolozsvári fiókjának dús
választékát

az őszi és téli
szövetkülönlegességekben!

CALEA REGELE FERDINAND 13

SALON FODOR NŐI ÉS FÉRFI FODRÁSZAT

Tartós ondolálás legujabb villanygéppel, továbbá áram-nélküli géppel, teljes garancia mellett és jutányosan. — Vas- és vizondolálás, manikür. Speciális babaklinika. Babafejekben teljes választék. Calea Marechal Foch 2

Érdemes a szóra:**Egyezkedik a Sóra!**

Már tudni illik nem velünk — mert velünk az ilyesmi nem lehetséges — hanem azzal a 70 alkalmazottal, akiket nagyhangú ígéretekkel a finom áruház nyirkos falai köré csábított, majd a megnyitással járó éjjel-nappali munkák s a karácsonyi vásár elvégzése után, alig 2–3 hét múltán egyszerűen az utcára kirakott.

Mondanunk sem kell, hogy a Sóra nagybazar eme eljárását embertelennek és visszataszítónak bélyegeztük és kezdeményezésünkre néhány más lap is fel-emelte szavát ebben a tárgyban, köztük olyan lapok is, amelyek pedig hirdetésüzleti összeköttetésben voltak ezzel az „egetverő” céggel.

Mi a magunk részéről, az idevonatkozó cikkünkben felszólítottuk a Sóra igazgatóságát, hogy a mivelénk mérőben szokatlan ügyben, 70 alkalmazott máról holnapra förtént szétkergetése dolgában a felháborodott közvéleményt sajtó útján tájékoztassa, illetve erről haladéktalanul nyilatkozzék. Beigértük azt is, hogy amennyiben ezt nem tenné, akkor kénytelenek leszünk az elbocsátott alkalmazottak nyilatkozatait leközzölni.

A csehstílusú vezetőség adós maradt a nyilvánosságnak a megfelelő tájékoztatással, hanem még a cikkünk megjelenésének napján sürgősen megjelent a Magánalkalmazottak Szövetségének iró-dájában és kijelentette hogy „egyezkedni” akar a szétkergetett alkalmazottakkal. Hajlandó koponyánként 2000, mondó kétfélezer lejt nekik kifizetni, sőt a Szövetség pénztárába is szívesen befizetne 5000, záge ötezer lej összeget.

Mindenre számított a nagylelkű Sóra, csak arra nem, hogy ezt a gavalléros ajánlatot a Szövetség vissza fogja utasítani. Azt nem gondolta a naiv kis Sóra, hogy a mi alkalmazottaink szövetsége egy gerinces szociális szervezet, melyet lelki ismeretes, komoly emberek vezetnek, a kartársi felelősség teljes tudatában.

Az förtént ugyanis, hogy Kandel Ignác, a Magánalkalmazottak Szövetségének derék igazgatója, — a kárvallott 70 alkalmazott „nagygyűlése” után —, udvariasan értesítette a Sórát, hogy az ajánlatot visszautasítja s a felajánlott 5000 lej „befizetésre” sem reflektál egy olyan cég részéről, amely súlyos konfliktusban leledzik az alkalmazottak egész seregével.

Erre a „szokatlan” elutasításra a csehül álló Sóra még egy kísérletet tett a Szövetség „megpuhítására”. Egyik igazgatója jegyet kért a Szövetség táncmulatságára és ezt a jegyet gavallérosan 2000 lejjel akarta megváltani. A rendezőség azonban — bosszantó harmóniában az előbbi kosár-adással — azt felelte, hogy nem

hajlandó „felülfizetést elfogadni egy olyan cégtől, melynek meghívója nem a mulatságra, hanem a munkabírórságra szól!...

Ekkor ugyanis a munkabírórság már elutasította volt a Sóra ügyvédjének „pergátló kifogását”, mely szerint az alkalmazottak szerződése csak 30 napra szól s így sem felmondási időre, sem pedig kártérítésre joguk nincs. Más szóval fizetés helyett pergátló kifogást ajánlottak a kenyértelen alkalmazottaknak. Merték remélni, hogy akad olyan munkabírórság Romániában, amely ilyen ócska és embertelen mesterkedéssel eltéríthető az igazság újáról. Itt is csalódtak, mert a munkabírórság március 31-ére kitűzte az ügy érdemi tárgyalását.

Noshát mi megdöbbenve állunk meg nemcsak a főmege elbocsátások embertelen ténye előtt, hanem még inkább a Magánalkalmazottak Szövetségének tett fentebbi „gavalléros” ajánlatok előtt, ámde leginkább a munkabírórságnál emelt „pergátló kifogás” előtt!...

Megdöbbenben állunk és a megfelelő következtetések levonását a közvéleményre, illetve a munkabírórságra bizzuk. Sőt a per befejezéséig most már a kenyértelenné vált és kegyvesztetté lett Sóra-lányok beígért nyilatkozatait sem közöljük le. Szerezzen ezekről tudomást először a bíróság s csak azután a közvélemény. Ezek a nyilatkozatok ugyanis — a Sóra-urék szerződési és leépítési metódusairól — annyira sokatmondók és perdöntőek, hogy szinte kár volna elvenni élüket az előzetes leközzéléssel...

Egy kis izelítőt azonban adhatunk a „szerződés” körülményeiről. Az förtént ugyanis, hogy a 70 elbocsátott leánnyal mást tárgyaltak meg a Sóra-urék, mint amit utólag a szerződésbe bevettek s amit velük sebbel-lobbal aláírtak!

Ámde nem is képzelhető manapság olyan naiv lány, aki a kecsgető ígéretre ott hagyja meglévő állását és azután tudatoson aláírjon egy olyan szerződést, amely szerint mindössze egy hónapra alkalmazták s egy hónap után kedélyesen elcsaphatják! Ezek a lányok megélni akartak és nem utcára kerülni, mihelyt a munka nehezebbik részét, a heteken át tartó éjjel-nappali gürccölést elvégezték.

Avagy talán elhihető, hogy az a derék leány, akit az igazgató urak még a megnyitás előtt annyira alkalmasnak találtak, hogy hetekig a bucuresti főüzletben képeztezték ki, az a leány tudatosan aláírt volna egy olyan szerződést, mely szerint csak egyetlen hónapra kapott alkalmazást a Sóránál?

Aki hiszi, hiszi, — a bíróság azonban aligha fogja elhinni!...

Boronkai Lajos.

Módosított magyar nóták

Árjalány haj, árjalány haj
A kalapom bokkrétája,
Árja kislány, árja kislány
A szerelmem violája!...

Én is olyan árja vagyok,
Mint a nem gondozott virág,
Kitagadott gyerek vagyok,
Kilákozott a náci-világ!...

Repülj, repülj árja madár
A rózsámhoz keletre...
Mondjad el, hogy mi hir nálunk,
Elvesztett állampolgárságunk,
De nem örökre!...

Sirassatok engem orgonavirágok,
A szülőfalumtól mindörökre válok,
Csak egy kislány marad árja,
Csak kislány marad zárva
Mindörökre!...

Eszembe jut árságom,
Rég elvesztett polgárságom siratom!
Fajkutassatok csak még egyet,
Bánatosat, keserveset, utólsót,
Édesanyám nem sirasson,
A fiának csináltasson családfát...

KI AZ ÁRJA?

- Tata, tulajdonképpen ki az árja?
- Nü, az egy zsidó, aki nem folytalja!
- Na és ki a semigota?
- Azt üsse meg a gota!...

SZÁMTAN

- No Miska, ha a sövényen ül hét varnyú, oszt hármat kilövök belőle, hány marad ott?
- Négy marad, idősapám!
- Számár vagy Miska, csak három!
- Mér három, idősapám?
- Mert a többi négy elrepül, te kuka!

A HÖMÉRŐ

- Ugyan már, szomszédasszony, fiz fok hideget mutat a hőmérő és maga mezitláb hagyja azt a szegény gyereket?
- Hát osztán, lelkem, tudja is az ilyen kisgyerek a hőmérőt!...

RÉZIKE

Rézike ha rosszalkodik, a mamája ráüt a kezére és Rézike ilyenkor keserves panasszal csókra nyujtja kis kezét a tatának. Egyszer a mama nem a kezére ütött Rézikének, mondván:

- És most viheted megcsókolni a tatának!...
- És Rézike szépen odament, megfordult és csókra nyujtotta a tatának!...

Rádió-hírek

— Aszongya a zasszon múlt vasárnap vernyadóra, jólész cihölődni a zágybul, mörhogy vége a farsangnak, oszt ma lösz a Riszálós Juli lakodalma...

— Hátosztlán! — mondok másik ódalomra fordulva — nöm én veszöm el, hanöm a szöginy Dula Máté, hát nőki sürgős a lakadalom!...

— Ugy-e? — csufondéroskodik a zasszon mellöttem a pokróc alatt — hanöm amikó a zannya mönt férhó a Julinak, akkó bezzög sürgős vót kendnök, vén lator!

— Az akkó vót! — röplikázok nőki — azóta sok viz főtt le a Büdös-patakon, halod-e?

— Möghát akkó sürgösen köllött férhadni a Juli anyját, nöhogy elébb lögyön a gyerök, mint a nyerög, igaz-e?

— Hátha igaz, hát igaz! — mondom ártatlan flögmatikával — afőne fertattya a zasszonép ördöngös dógát!...

— Pláné amikó ludas benne a zembör, nömdebar? — így szömélősködik a zördögjánya, csak hogy kéhozzon a sodrombul.

— Hát... ludas aki ludas! — vélöm óvatosan, mörhogy ezön a ponton mán mintha a zéb-redő oroszjányt ingörölné a zembör. Hanömhat mán késő vót, az oroszjány elbődüött, hogy aszongya:

— Hujj, aki hét pogány istöne van kendnök, hát még fagaggya?! — oszt ugy kikapta a pélpát a számbul, hogy a zagyaram is csaknöm kifordutt.

— Mán-mán szájonkaptam, hogy mögkonytyójjam, ánde férfiason még türtőztettöm magam, mörhogy vót némi igazza a Juli anyna dógába. Hanömhogy a frisstétéü, ippög jólszelelő pélpámat ugyvágta afalho, hogy puzdorjává fröccsent, hát özer már szájonkaptam...

Hogyvót, hogy nömvót, hanöm a vége az vót, hogy a lakadalomnak végevót... Vagyishogy nékiülünk löit mögtartva... Münk ugy möntöttük ki magunkat, hogy én löestöm apallás ul, a zasszont mög ögy rosszkutya tépte mög a cigánsoron...

Oszt kétnapig nyomtuk a zágyat, mörhogy neköm mindakét szömöm bédagadt, a zasszonnak mög anykán diszlött a zötujjam högye, nomög a döröka vót möghibbanva...

Hát illön ögy család aza Riszálós-család!.. Ahun csak mögfordul, ott bajt csinál... Ha szüleitik, ha házasondik, ha tömötik!...

Ricsaj Pesta, a vót völoginy börtönbe, Szávertájg kocsmája löégve, Dula Máté a házasságba befogva, neköm mög a kétszömöm bédagadva!... Hogy a jólszelelő pélpámat ne is mongyam... A zasszon helöit mög fejhelöm én a teheneköt, verágvasánapig, möggy addig aligha fog kikupá-lódni, márcsak azérse!...

— Hej Juli, Juli! Még azis kuka vót, aki a zanyádba esött bele, hát még aszöginy Dula Máté, aki tebeléd!... Még a Ricsaj Pesta járt a lögjobban: ötévet leül miattad, de lögalább mögszabadul töled!... (— kai)

Glt Emigrén! ☉ Ojkelet jelenti: Még egy alapos fajkatatás és

— többségben vagyunk ☉ Ellenzyk jelenti: Kinek a Bán —

kinek Bán fia ☉ Kelethy Ujságh jelenti: Grófunknak okút

emigrénje van, pedig nem is semigóta ☉ Esztílap jelenti: A má-

junk hízik s csak a betűink lettek fettebbek ☉ Maghiár Ujságh

jelönti: Nálunk továbbra is Olajos lesz az ollóval Nyi-ö ☉

Gitabend jelenti: Nekünk fajkatatás nélkül is alkonyodik ☉

Brassól Lápok jelenti: Egy cigányunk volna, de egy grófunk

nincs a jó demokráciához ☉ Maghiár Lapos jelenti: Érdekes,

hogy senki nem vállalta át fajarja svábunk kétlevi büntetését ☉

Föggetlen Ujságh jelenti: Vajjon érdemes így tovább jasszimilá-

lódni? ☉ Erdéyi Zsemle jelenti: Kicsi az én Zsemle'n, de Nagy

vagyok én ☉ Garabonciás jelenti: Kevesebb migrént, még ke-

vesebb emigrént!

A GÖRÖG ÉS A ZSIDÓ

— Nálunk Görögországban háromezer-éves tárgyak között drótot találtak. Tehát nálunk már akkor volt táviró!

— Mbach! Nálunk Palesztinában háromezeréves tárgyak között nem találtak drótot, tehát nálunk már akkor volt dróttalan táviró!...

EGY ANYÓS TEMETÉSE

A fizsleletes úr beszél: „Jólélkü aszszony volt, légynek sem ártott és szerette a családi békét!

A vő odasúgja a feleségének: „Az istenért, Mariska, nem cserélték ki ezek a halottat?...

ORVOSNÁL

— Doktor úr, az összes fogaim kihullottak! Mitől lehet az?

— Na és szakállá mitől nincs barátom?

— Én úgy születtém, szakáll nélkül doktor úr!

— Na lássa, fogai is ezért nincsenek, mert úgy született!...

LEGUJABB

BÉCSI MODELKALAPOK

Gráciában

Calea Maréchal Foch 5.

(Sórával szemben!)

NYILATKOZIK A FIATAL-EMBER

— No de Pista! Ilyen porosan jön maga hozzánk? Hisz írni lehetne magán?

— Irni talán lehetne rám, de számitani aligha!...

AZ UTAZÓ FÉRJ

— Halló, itt az új szobalány!

— Halló! Mondja meg a nagyságos asszonymnak, hogy ma este ott alszom!

— Igenis kérem! Melyik nevet jeleltem be?

Bizánc társulatunk nagy vizsgálja

Színházunk már sok értéket csillogtatott meg ebben az idényben, ámde a minap bemutatott BIZÁNC, Herceg Ferenc örökértékű történelmi drámájának színrehozatalával olyan döntő erőpróbát állott ki, amely színészeink egész sorát a legnagyobbak közé emeli, a színház mai vezetőségét pedig a szakértelem és cél tudatosság s a magyar színikultúra méltó letéteményesé avatja.

Alkalmunk volt román szakvéleményt hallani erről az előadásról, a darabról, a diszletezésről, a rendezésről, de legfőképpen színészeink művészi munkájáról és a szakvélemény valóságos szintitörténelmi élménynek mondja ezt az előadást. Sőt hozzáteszi, hogy ennél erőteljesebbet, korhűbbet és monumentálisabbat romániai színpadon még nem produkáltak.

Mi készséggel osztjuk ezt a magas helyről jött, tárgyilagos szakvéleményt, mert teljesen fedti a mi benyomásainkat, hogy a Bizánc előadása a társulatunk nagy vizsgálja, művészeti erőpróbája volt, amelyet szinte a társulat minden tagja tűzállóan kiállott.

Ez egyszer megint csak bebizonyosodott az, hogy színházunk szerény anyagi lehetőségekkel is tud nagyot, sőt legnagyobbat produkálni, ha túti a vezetőség teljes szaktudása és fáradhatatlan munkája, valamint a társulat szinte minden tagjának lelkesedése és művészi tudása.

Érdekes a dologban, hogy — monstre darabról lévén szó — a szereposztás az operettársulat nagy részét is igénybe vette s egyes operett-színészeink fényesen megállották a sarat, sőt remekeltek a prózai szerepkörben is.

Nekünk öröm látni ezt a céltudatos, odaadós össz munkát, a közönség mind fokozódó érdeklődését és előkelő román polgártársaink spontán elismerését a művészi teljesítmények iránt. És — hogy őszinték legyünk — különös öröm látni a zsidóság törhetetlen ragaszkodását a színikulturánkhoz, még a mai mostoha időkben is!

Egyes társadalmi rétegek nyugodtan tanulhatnak tőlük — kötelességet és áldozatkészséget! (—kai)

Calea Regele Ferdinand Nr. 10.

Férfi kalapdivat

Fodor Emil & Co.

Kalapok — Ingek — Nyakkendők
legjobb minőségben!

Calea Regele Ferdinand Nr. 10.

Nem mind paplan, ami fényes!

Szép, jó és megbízható

paplan, ágynemű

különlegességek és anyagok

Speciál

paplanüzletben

Calea Regele Ferdinand 3. (Udvar)

szereshetők be legolcsóbban.

Szakértelem, megbízhatóság!

Szenzáció!

Részletre vehet:

képet,

képkeretet,

perzsaszőnyeget

óriási választékban!

UNICUM

Cluj, Calea Victoriei 5/a.

Telefon 29-65

A legcélszerűbb ajándékozás!

Ami ruhában szép és jó,

AZ

Confectió!

Sr. MEMORANDULUI 2.

Mit lát?

Mit hall?

Mit tud?

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát mit látok? Szárazon és vizen a jó diplomaták — tüchtigén utaznak s mint jó automaták, adják ki magukból a sok bölcsességet — szereleff népeik megváltása végett, egyik esernyővel, más repülőgéppel — de azért mindegyik egyenlő nagyképpel, gyurja, főzi egymást, csépli a szalmát — és zakatoltatja szóáradat malmát, sűrögnek forognak, minj kergette motolla — s közben onlja a vért tábornok ur Molla, mert így akarja azt szegény spanyol Francó — s ami még fontosabb: a külföldi bankó, hogy a spanyol meghal — vörös is, meg fehér — asszony s gyermeksírás az egész felér, oh mit számít mindez, így készül a béke — és nem süll le ettől a hiénák képe!... Látom, amit látok!

— Mit hall, fajtárs?

— Nahát mit hallok? Tengelyek készülnek ültre nyakrafőre — a szegény polgár meg már egészen pőre, hát az nem mehet így, hamar egy gázruhát — éghetlen bakancsot, gázálcot puhát, kis vállára puskát, szuronyt az övébe — mártsa ha nincs másba, akkor az övébe, sehaj ígyünk rája, az katonadolog — ha ez a rusnya föld önvérében forog, akkor szép az élet, hogyha vigan zajlik — ha virágos réten csatazaj morajlik, sehaj ígyünk rája, így lesz meg a béke — ha halálba fordul megtört szemed kéke, mert mit jelenthet mást, ha nem a nyugalmat — ha fölibéd raknak félméteres halmat?... Hallom, amit hallok!

— Mit tud, fajtárs?

— Nahát mit tudok? Lyukas fagarast ér egész tudományom — ha nincs hozzá elég jólvágott dohányom, nem válthatok jegyet a jó Holdra, Marsra — s itt kell kutyaolnom a nyekergő marsra, úsznom kell az árral vagy éppen ár ellen — ha belészakad is a sipoló mellem, és bologatnom kell zord igenre nemmel — és még zordabb nemre bávatag igennel, mert mit tehet róla a teremfő Isten — hogy az okos ember bábbá fajult itt lenn?... Tudom, amit tudok! (—kai)

A híres IZABELLA grafológusnő személyesen fogad minden délután 2—9 óráig, Cluj, Strada Ilie Măcelar 9. Ajtó 1. — A „Park” szanatórium közelében. <

Játszanak bizalommal

Loteria de Stat

COLECTURA OFICIALA-nál

Főelárusító hely: CLUJ, Regina Maria 46

BARTALIS úrészabóság vezet!

CLUJ, STR. I. G. DUCA 1.

Uj irány
a fényképezésben

Friedmann Ernő

fotóművész
és gyermekspeciálsta

Str. Regina Maria 46, I. Em.
(Porujia-palota)

Tűzifát

LEGJOBBAT,
LEGJUTÁNYOSABB
ÁRBAN CSAK

MUNTEANU-nál

rendelhet

Cluj, Cal. Reg. Ferdinand 52. Tel. 34-45

RÁDIÓ

antikvárium

M. LEITNER

Rádiólaboratórium

Str. Bariju 8.

átvette a bevezetett

„MECHANICA“ javító műhelyt!

Kerékpárjavítás és alkatrészek!

TAVASZI ujdonságok és különlegességek

SCHERG

Férfiöltöny, felöltő,
női kabát, kosztüm
és ruha szövetek!

CLUJ, Piața Unirii 22.

Plaidék, takarók, szőnyegek.

Értesültek a most kezdődő
sorsjáték tervezetén eszközölt fontos javításokról?

A milliók előnyomulása már az első osztályban kezdődik
à 20 darab **Egy Millió Lejes** nyere-
ménnyel

a 100.000 Lejen alatti nyeremények szaporítása kielégíti a legigényesebb játékosokat is

Az első osztály huzása

1939 március 15-én történik

Állami Sorsjáték.